

Adjunk hálát a Jézus Krisztus által megragadható örök életért

(1Kor 15:53-57)

Amúlt napokban a természetben jártam és feltűnt nekem, hogy milyen nagy változás van a mezőn, az erdőben tavasz óta. Akkor rügyező, zöld és fehér ruhába öltözött fákat, bokrokat, sok színű virágot láttam, és eltöltött annak az öröme, hogy ebben az esztendőben is megérkezett a kikelet, amit a madarak hangicsálása még hangulatosabbá tett és még inkább csalogatott a természetbe... Most, amint szétnézek, gyümölcsfától megfosztott fákat látok, a leveleik is már sárgák, vagy le is hullottak. A madarak nem dalolnak, csak a napi eledelük után járnak; alant jár a nap, hűvösek a reggelek, úgy tűnik, mintha csukná le a szemét a természet. Elgondoltam, egy hosszú nyáron át mennyi sok próbát állottak ki: viharokat, esőt, jég hullást, a napnak forróságát, betegségeket és mindezek után, íme itt az ősz – sok változással.

Ezzel a benyomással hazafelé tartva, eszembe jutott az embereken való változás. Nem is sokat kellett menjek, láttam ismerősöket, akiket mikor megismertem, sima arcú gyermekek voltak, és erős emberekké lettek, mások megöregedtek, és az arcuk is elváltozott. Tűnődtem, mennyit dolgozott rajtuk az időtelte. Másokat a betegség változtatott meg, de vannak, akiket már nem látok, ők is elváltoztak – vajon ők milyenek?

A változások világában élünk és mozgásban vagyunk a kijáratú ajtó felé, ahol majd levetjük a külső embe-

rünket, amely megromlik a betegségek és a bűnök miatt, mert ezek nem illenek az új lakásunkba.

Jó alkalom az örökélet vasárnapja arra, hogy magunk felé fordulva meglássuk a szükséges változtatni valóinkat, javunkra. Itt még a változások földjén vagyunk, de ott, ahová megyünk, nincs változás, se változásnak árnyéka.

Adjunk hálát a Jézus Krisztus által megragadható örök életért, amelyet áldozata által szerzett nekünk. A Jézus Krisztussal való örök élet annyira szép és kielégítő, hogy az apostol azt mondja, „*amelyet szem nem látott, fül nem hallott és az elme meg sem gondolt*”. Biztos, hogy nagy meglepetés lesz az érdemtelen ember számára. Itt évente egy örök élet vasárnapot ülnék, de majd ha megérkezünk a dicső honba, egyfolytában ünnepejük az örök élet vasárnapját, ünnepi ruhában, amely a Jézus Krisztus vérében mosatott fehérre. Ott mint győztesek fogjuk majd kérdezni: *Halál, hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmad?* Diadalunk szerzője Jézus Krisztus, az Isten Báránya.

Figyeljünk az örökkévalóság Urának a biztató beszédeire. Csak a János evangéliumából idézek, amelyek által biztat az örök élet elnyerésére: „*Aki hisz a Fiúban, örök élete van*” (Jn 3:36), „*Ha valaki eszik a kenyérből, él örökké*” (Jn 6:51), „*a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne*” (Jn 4:14). Ezek az igék

csodálatosan hangolják a vágyainkat és világosan látjuk, hogy az örök élet csakis Jézus Krisztus által van.

Az örök élet Isten kegyelmi ajándéka az embernek, de mégis valamit kell tennünk érte, tanít az Úr Jézus. A Mt 19:29-ben ezt olvassuk: „*És mindenki, aki elhagyta házat vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet.*” Ezek szerint az örök élet az Isten gyermekeinek az öröksége, de oda csak az újonnan születettek mehetnek be, úgy tanít az örökkévalóság Atyja: „*Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába*” (Jn 3:5). Mi nem vagyunk a meghatárlás emberei, hanem a lendület és kitartás hívei, hogy életet és koronát nyerjünk.

Adjunk hálát azért, hogy halandó embereknek az Úr Jézus kinyilvánította az örök életre eljutás titkait: „*Senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*”.

Testvéreim: ha felbuzdított az ige, leendő örökségünk átvételére, gyertek imádkozzunk: szent életért, megtisztulásunkért és méltatlanságunk ellenére méltóságért az örökségre. Ha valaki ezen a vasárnapon érez indíttatást elindulni az örökkévalóság útján, bátran tegye meg az első lépést, mert a következők egyre gyönyörűségebbek.

BERTALAN PÉTER ny. lp.,
Sepsiszentgyörgy

Bukarestben tartották az EBF tanácsülését

Az Európai Baptista Föderáció évi tanácsülése Bukarestben volt megtartva szeptember 4-27. között; a 35 szövetség képviselőjében több mint 120 küldött vett részt – az EBF nemzetközi partnereivel együtt.

Az egyesített énekkar és az EBF-elnök, Bunaciu Otniel lp. a megnyitón.

Az EBF tanácsülésére először kerül sor Romániában, jóllehet a kommunista időszakban többször is próbálkozás történt arra, hogy itt legyen megrendezve, különösen Dr. Vasile Talpos EBF elnöksége idejében. Akkor a hatóságok hallani sem akartak arról, hogy ilyesmire engedélyt adjanak.

A megnyitó istentisztelet

szeptember 24-én, szerdán volt, a Rin Grand hotel konferencia termében; a küldöttek mellett sok testvér vett részt Bukarest és az ország gyülekezeteiből. Egy 130 tagú énekkar szolgált, fúvós- és pengetőszekerek, ízelítőt adva a romániai hívők zenei kultúrájából; a hagyományos közös éneklést modern zenei együttes is segítette.

Bunaciu Otniel lp., az EBF elnöke köszöntötte a résztvevőket, aki később igehirdetéssel is szolgált. Tony Peck, a föderáció főtitkára az EBF-ről tartott rövid bemutatót, Ionel Tutac pedig a romániai baptistákat mutatta be egy kisfilm segítségével.

A kezdő istentiszteleten a tanácskozást köszöntötte több kiemelkedő személyiség: Robert Negoita, Bukarest 3. kerületének polgármestere, Virgil Achihei a Romániai Evangéliumi Aliansz elnöke, Marius Munteanu, az Adventista Szövetség elnöke, Ioan Ceuta, az Isten Gyülekezeteinek elnöke, Maris Daniel, a Bukaresti Teológiai Intézet rektora és Cornel Boingeanu, a Bukaresti Baptista Hitközség elnöke.

A megnyitó istentiszteleten részt vett három baptista parlamenti képviselő is (Florica Chereches, Ben Oni Ardelean és Ioan Iovescu), akik szintén köszöntötték a testvériséget.

Florica Chereches képviselő asszony arra biztatta a baptista vezetőket, hogy országaikban támogassák a házasságról alkotott bibliai nézeteket, azt, hogy a házasság egy férfi és egy nő önkéntes közössége. Rámutatott arra, hogy az európai egyházak nagyon félénkek a keresztyén értékek melletti kiállásban, ami nagy lelki veszélyt jelent a kontinens jövőjére nézve.

Az istentisztelet örömteljes hangulatban és a testvéri szeretet túlsordulásának megnyilvánulásaiban zajlott le.

A Tanács munkálatai

Mint minden évben, most is több adminisztratív kérdés is felmerült: tisztségviselők megválasztása, a szövetség anyagi helyzete, a Nemzetközi Baptista Szeminárium helyzete, kapcsolatok különféle szervezetekkel, a szövetség különböző szakosztályainak működése, stb.

Bunaciu elnök a munkálatok elején kifejezte háláját, hogy a Romániai Unió aktív szerepet vállalhat az EBF család életében. Sajnálja, hogy ez nem volt mindig így, mert voltak idők, amikor azt fontolgatták egyes vezetők, hogy a román baptisták lépjenek ki a

baptista nemzetközi szervezetekből. Ezekben az időkben – mondta Bunaciu elnök – a Romániai Magyar Baptista Szövetség példaadóan kitartott a nemzetközi kapcsolatok mellett és ápolta azokat. Hogy most a Romániai Baptista Unió az EBF és a BWA része, az részben a magyar testvéreknek is köszönhető.

Az EBF belső élete

Tony Peck főtitkár beszámolójában felsorolt több olyan kérdést, ami az EBF belső életére és megújulására vonatkozik; ezek a tagszövetségek életéből és a látogatásai alkalmával megfigyelt eseményekből erednek.

1. Hogyan figyelhetünk Istenre közösen, hogy megértsük, merre akarja Isten vezetni az EBF-et?

2. Az egyik kihívás, amivel az EBF-nek szembe kell néznie az, hogy hogyan kezeli a nacionalizmust az evangélium fényében és annak megfelelően, hogy egymással közösségre léptünk az EBF családjában.

3. Hogyan tudjuk azonosítani és segíteni azokat a tehetséges fiatalokat, akik felemelkednek szövetségünkben, hogy a vezetés szolgálatát végezzék?

4. Vajon az EBF a Krisztusban testvéreink mellé tud-e állni ott, ahol vannak, és azokban a dolgokban, amiket átélnek?

5. Készek vagyunk-e együtt munkálkodni más hagyományhoz tartozó keresztyénnel, annak érdekében, hogy az evangéliumot hirdetni tudjuk az „elvilágiasodott” Európában és a Közel Keleten?

6. Az EBF-ben készek vagyunk-e hidat építeni „Kelet” és „Nyugat” között, hogy megerősítsük és ünnepeljük azt, ami közös bennünk?

A pengetősök is ízelítőt adtak a romániai hívők zenei kultúrájából.

Szeretettel várjuk a küldötteket

AZ ÉV VÉGI MISSZIÓKERÜLETI KÖZGYŰLÉSEKRE

A **2015-ös esztendő** választások éve lesz a Szövetségben. Erre készülve az év végi missziókerületi közgyűléseken megújítjuk a missziókerületek vezetőségét. Ugyanakkor minden missziókerület tanácstagokat is választ a *Szövetség Tanácsába* – akiket majd a *2015-ös Választókongresszus* hagy jóvá, és iktat szolgálatba –, a váradi és zilahi missziókerület öt-öt tanácstagot jelöl, a kolozsvári kettőt, a székelyföldi hármat. Kérjük a testvéreket, imádságos és alázatos szívvel készüljenek az alkalomra.

A missziókerületek közgyűlései a következő időpontokban és helyszíneken lesznek megtartva:

- Nagyváradi misszióker.: **december 6.**, Paptamási
- Zilahi misszióker.: **november 29.** (a helyszín még nincs meghatározva)
- Kolozsvári misszióker.: **november 22.**, Torda
- Székelyföldi missziókerület: **november 15.**, Hargita Keresztyén Tábor.

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napirend az adminisztratív és lelki teendők megbeszélése, beszámolók és a választások mellett tartalmazni fog egy előadást a szövetség részéről. Minden missziókerületben *Kis Juhász Vilmos* lp. tart előadást *Dicsőítő élet* címmel.

Kérjük a gyülekezeteket, hogy a missziókerületi közgyűlésekre a *Belső Szabályzat 42.* cikkelye alapján küldjenek képviselőket. Az áldott találkozás reményében, **Kovács József** főtitkár

7. Konfliktusok és háborúk idején, vajon meg tudjuk-e tartani közösségünket és egységünket Krisztusban?

8. Hogyan tudjuk támogatni azokat az „úttörőket”, akik túllépnek a konvencionális misszió-módszeri és egyházi határokon, hogy az evangéliumot elvigyék a mai emberekhez?

9. Hogyan fogjuk tudni támogatni az IBTS-t Amszterdamban: imával, odafigyeléssel, adományainkkal és diákok küldésével?

Az itt felsorolt kérdések mindegyike olyan problémákra mutat rá, amelyekkel szembe kell nézniük a mai európai baptistáknak, és amikre közösen kell keresniük a megoldást.

A Nemzetközi Szeminárium helyzete

Az IBTS Prágából Amszterdamba költözött. A prágai épületeket sajnos még nem sikerült eladni, mert a vevő visszalépett. A Tanácsot informálták arról, hogy egy új vevő jelentkezett és az eladást valószínűleg tavaszra meg lehet valósítani. Az eladási ár azonban kisebb lesz, mint azt tavaly gondolták.

Az IBTS jogilag megszűnt és újra alakult IBTSC (International Baptista Theological Study Centre) néven, ami egy társulásként (Association) fog működni. Az új intézménynek a holland törvények szerint kell megalakulnia és működnie. Ez szükségessé teszi, hogy az intézmény tulajdonosa ne az EBF legyen, hanem az EBF tagszövetségei (és csak azok, akik ezt írásban kérik). Az EBF hamarosan felkéri a tagszövetségeket, hogy írásban kérjék az új intézményben való tagságukat. Az IBTS kuratóriuma folytatja munkáját az IBTSC kuratóriumaként.

Mit tesz Isten közöttünk?

A tanácsuléseken lehetősége van néhány tagszövetségnek, hogy beszámoljon arról, amit Isten tesz közöttük. Megható volt hallani a közel-keleti és az ukrajnai beszámolókat.

A Közel-Keletről arab testvéreink nyolc országból voltak képviselve, többek között Irakból, Szíriából és a Gázai övezetből. Testvéreink elmondták, hogy keresztyénként nem tekintik magukat kisebbségnek, mert a mérsékelt muszlimokkal együtt a békéért munkálkodnak. A szélsőséges muszlimokat tekintik kisebbségnek, akik nem csak a keresztyéneknek, hanem a csendes muszlim többségnek is ellenségei. A közel-keleti harcok a síita és a szunnita muzulmánok közötti harc, amelynek gyökerei 1300 évre nyúlnak vissza. Megható volt hallani, hogyan munkálkodnak testvéreink krisztusi szeretettel – erejüket meghaladó feladatokban – a menekültek érdekében: iskolákat működtetnek, segélyeket adnak, elesetteket segítenek.

Az ukrajnai testvérek úgy tartják, hogy köztük és az orosz testvérek

között nem lehet feszültség, ellenségeskedés. Az ukrán testvérek elmentek az orosz baptisták kongresszusára, hogy bemutassák szeretetüket és azt tapasztalták, hogy az orosz testvérek is szeretik őket. A kelet-ukrajnai harcok elől elmenekülnek sokan a baptisták közül is, jöllehet az utóbbi napokban egyesek már visszamentek szülőföldjükre. Viszont sajnos, hogy a donyecki gyülekezet ezer tagjából már alig vannak vagy ötvenen.

Az Európai Baptista Föderáció tanácsulése nagyszerű alkalom volt a testvéri találkozásokra, a szövetségek közötti kapcsolatok és partneri szolgálatok létrehozására és új impulzusok nyerésére az Úr munkájában. Jövőre az EBF-tanácsulást Szófiában tartják.

Végül a Tanács nyilatkozatokat fogadott el az ukrán-orosz konfliktusról, a közel-keleti helyzetről és az 1. Világháború kitörésének 100. évfordulójával kapcsolatosan. A szövegek megtalálhatók az EBF weboldalán: www.ebf.org/council-resolutions

KOVÁCS JÓZSEF főtitkár

A 35 szövetség képviselőjében több mint 120 küldött vett részt az EBF tanácsulésén.

Megerősítették kezeiket a jóra

Megkezdte a szolgálatot a hadadnásadi gyülekezetben és a körzetben Fazakas György lelkipásztor; szeptember 14-én, vasárnap délelőtt történt a beiktatása. Az ünnepély délelőtti igét hirdetett Simon József szövetségi elnök – a 121. Zsoltár alapján, „*Hogyan segít Isten?*” fő gondolattal.

Tisztségét elfoglalva az új lelkipásztor a délutáni összejövetelen hirdette az igét, a Neh 2:17-20-ból további összefogásra bátorított, idézve a nehémiási időket, amikor „megerősítették kezeiket a jóra”.

A körzet gyülekezeteinek elöljárói – Bogdándról Nagy András, Szérből Antal Kelemen és Hadadnásról Sípos József – örömeiket fejezték ki, és azon óhajukat, hogy legyen áldásos a közösség és pásztora közötti együttműködés. A zilahi missziókerület vezetőségének nevében Módi Miklós szilágyszentkirályi lp. a Gal 6:2-vel mondott köszöntőt: „*Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét*”. Felesége, Módi Jolán, az 1Kor 15:58-cal köszöntötte Fazakas Györgyné Mártát: „*Azért szerelmes atyámfia erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor; tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Urban*”.

Részt vett az ünnepélyen és a kezdő áhítatot vezette az ippi gyülekezet lelkipásztora, Fekete Csaba, aki 2010-ig pásztorolta a nádasdi körzetet; jókívánságát a Fil 4:4-7-tel fejezte ki, hangsúlyozva: Minden körülményben légy hálás – a testvérekkel együtt.

Isten hozott a községünkben, jóra való és összetartó nép lakik itt – mondotta Balogh Ferenc polgármester, hadadi lelkipásztor, és a Lk 12-ből *A bölcs és hű sáfár példázatát* idézte.

Évfolyamtársak voltak a teológián, Diószeggel szomszédos körzetekben szolgálnak, és hármásban havi rendszerességgel tartottak imaközösséget – Szabó András értarcsai lelkipásztor a Zsolt 37:37-tel köszöntötte György kollegáját: „*Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövőd a béke emberé*”. Albert István Zsolt bihari lelkipásztornak délután volt alkalma köszönteni és igei gondolatokkal szolgálni; találékony névtársítással a „*fazakas műhelyében*” nyerhető tanulságokról szólt, például, ha elromlik valami, a mester azonnal újat készít (Jer 18:1-10). A szolgálatban való hűséget és kitartást kívánt Albert Istvánné Sárika a *Légy krisztushorodó* c. Túrmezei verssel.

A beiktatáskor imádkozott (balról jobbra): Módi Miklós, Fekete Csaba, Simon József, Albert István Zsolt, Balogh Ferenc és Szabó András; középen Fazakas György.

„*Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való*” (2Pt 1:3) – üdvözlétében a szilágycsehi gyülekezet meghívott lelkipásztora Nagy Ferenc megköszönte a héber órákat és tanára türelmes tanítását a nagyváradi magyar baptista teológián.

Salamon király könyörgéséből vett részlettel, az 1Kir 3:5-15-tel köszöntött a helybeli református gyülekezet lelkésze Tatár János; Hadadból a pünkösdi gyülekezet lelkipásztora Simon Adrián fejezte ki jókívánságát.

Számosan eljöttek a korábbi szolgálati helyről, Diószegről. Szóvivőjük Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor elmondta: náluk nem volt ilyen öröm, amikor búcsúztatták Fazakas testvért; július 20-án hulltak a könnyeik, hiszen szép munka folyt a hét év alatt, két új imaház is épült a körzetben. Bizonyosságtétellel szolgált még Török Andor (Diószeg) és Lacikó Károly Csokalyról. Füzesi Csaba karmester családjával egy énekszámot adott elő, Kiss Annabella Csokalyról egy alkalmi szavaltatot; közösen is énekeltek a diószegieiek.

„*Most van az idő, mikor az Urat kell követni*” – énekelte a nádasdi ifjúság, új pásztorukat köszöntötték a gyülekezet kicsinyei is, Kaszta Amália testvérnő ünnepi verset mondott.

„*Ne szűnjél meg érettünk könnyörögni az Úrhoz, a mi Istenünkhöz*” – befejezéskor Módi Miklós lp. hirdetett igét, az 1Sám 7:1-10-ből vett üzenet kulcsszavai a harc és a győzelem, az imádkozás és a helyreállítás voltak.

Összevont fúvószenekar szolgált az ünnepélyen: reggel 9-kor az imaház előtt szólaltatták meg hangszereiket a helybeli és a Szilágysámsomból érkezett zenészek, vezényelt a sámsoni Gyulai Gyula és a nádasdi Kaszta Róbert. Az énekkart sámsoni részről Szabó Csaba, nádasdi részről Kaszta Róbert és Vincze Miklós vezette. A fúvószenekar a délutáni kezdés előtt a szabadban gyakorolt, masírozva a falu aszfaltos útszakaszán, ez is részét képezte a nagybányai fúvóstralálkozóra való felkészülésüknek. **(Sz.L.)**

A múlt század '20-as éveiben kezdődött Hadadnásdon a baptista misszió. Történetük során ez volt a nyolcadik lelkipásztor-beiktató ünnepély. A gyülekezet taglétszáma 124, a hozzátartozók (gyerekek és látogatók) száma 60-65; az előjáró Sípos József, a diakónus Kaszta Ferenc. Az énekkarnak 55-60 tagja van, a zenekarnak 15-18. Módi Miklós lp. négy éven át ügykezelt a gyülekezetet, és a mostani beiktatási ünnepség egész napi programját vezette (a délelőtti összejövetelen körülbelül 400-an vettek részt).

Székelyföldi gyülekezetek hálaadó vasárnapja

A Hargita táborban, szeptember 14-én tartottak közös hálaadó ünnepélyt a székelyföldi gyülekezetek.

Nagy örömmel gyűlt össze a székelyföldi missziókerület hálát adni Istennek az évi gondviselésért. Ötszáz fölött volt a résztvevők száma az istentiszteleten.

Imádságokkal kezdtük az alkalmat, amikor bárki önkéntesen, saját szavaival kifejezhette háláját Isten felé. Tóth Attila szászrégeni lelkipásztor hirdette az igét; arra irányította a résztvevők figyelmét, hogy a mai ember mindent, az isteni áldásokat is természetesnek vesz, mert úgy gondolja, ez jár neki. A felhívás így hangzott: amit Isten naponként ad, azt köszönjük meg! Máthé Zoltán kerületi elnök is erre bízta a hallgatókat: az elmúlt időkhöz képest most jobban vagyunk, de ne legyünk hálátlanok!

Az úrvacsorában Jézus Krisztus áldozatáért adtak hálát, a bűnbocsánatért és az új életért. Szép látvány volt az istentisztelet utáni közös ebéd is, amikor mindenki a tábor vendége lehetett. Beszélgetésekre, kapcsolatok ápolására adott lehetőséget ez az alkalom is.

Délután folytatódott az ünnepély, bizonyágtételek, szavalatok hangoztak el. Az igeszolgálatot Novák Zsolt gyergyói és Budai Lajos székelyudvarhelyi lelkipásztorok végezték. Lelkes énekléssel, istendicsőítéssel zárult a nap. Lelkileg meggazdagodva, Isten ígéje által megerősítve térhetett mindenki otthonába. **(B.L.)**

Felvétel a délelőtti istentiszteleti alkalmról a Hargita tábor kápolnájában.

Hálaadónap a sólyomkővári táborban

A kémeri zene- és énekkar szolgált a szilágysági és a bihari missziókerület közös hálaadó ünnepélyén.

Isten kegyelméből szeptember 13-án hálaadó ünnepélyt tarthattunk a sólyomkővári táborban. Ezen alkalmon körülbelül kétszázan vettek részt a szilágysági és a bihari missziókerületből. Istent magasztaló énekekkel szolgált a kémeri zene- és énekkar. Az iget Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor hirdette. Az alapul vett 1Kor 1: 1-8-ból öt fontos dolgot emelt ki, hogy milyen gyümölcssei vannak a hálaadó életnek: megóv az önzéstől és a felesleges beszédétől, imára serkent, enyhíti a belső feszültséget és az elcsüggedt állapotot. Az ünnepély végén gyűjtést tartottunk a sólyomkővári tábor részére, melynek során 1370 lej gyűlt össze. Áldott alkalmunk volt Isten jelenlétében, hasznunkra vált visszatekinteni mindarra, amit Isten elvégzett életünkben, és hálát adni mindazért, amivel megajándékozott minket! Hadd lenne mindannyiunk életformája a hálaadás! **(Módi Tünde, Szilágyszentkirály)**

Szeptember 21-én **BIHARON**, a roma gyülekezetben két testvérnő részesült hitvalló bemerítésben. Ezt megelőzte az evangélizációs hétvége. A Keresztény Cigánymissziói Alapítvány (KCA) bocsátott rendelkezésünkre egy nagy sátrat. Az istentiszteletek idején a gyermekeknek külön foglalkozást tartottak a magyar gyülekezet vasárnapi iskolai tanítói. Csütörtökön Bányai János, a fugyi körzet lelkipásztora szolgált, akit elkísértek Telkiből testvérek; pénteken Szabó László, a nagyváradi rogiuszi gyülekezet lelkipásztora, aki a fiatalok egy csoportjával érkezett. Szombaton Dan László, a KCA elnöke hirdette Isten ígétjét, énekekkel és bizonyágtétellel szolgált a Dan család és fiatalok a bihari magyar gyülekezetből. Vasárnap megtelt a tágas sátor érdeklődőkkel és a környező gyüleke-

zetekből látogatókkal. Az éneklést a nagyváradi roma gyülekezet dicsőítő csoportja vezette, ígét hirdetett Kajcza János lelkipásztor. A képen balról jobbra: Balogh Sándor missziómunkás, Albert István Zsolt lp., Magyarai Hajnal, Varga Móni és Kajcza János lp. Isten áldását kívánjuk az új tagok életére és további előrehaladást, erősödést az Úrban. **(A.I.Zs.)**

Nagy öröme volt gyülekezetünknek, amikor alig több mint két hónap elteltével újból megmozdult a víz a **KRASZNAI** imaház bemerítő mendencéjében. Egy családanya, Vadas Ilus és fia, Zoltán tett bizonyágot Jézus Krisztusba vetett élő hitéről, szeptember 21-én délelőtt, a zsúfolásig megtelt imaházban. Tíz hónapja, hogy Zoltán Istent kereső szívvel kezdett el járni ifjúsági alkalmainkra, akivel több ízben is áldott beszélgetésben és Isten előtt való őszinte imádságban volt részünk, megtapasztaltuk Isten bűnbocsátó kegyelmét, a Szentlélek meggyőző és új életet ajándékozó munkáját. Édesanyja, Ilus nehéz próbák között értette meg, hogy neki is szüksége van megtérésre, bűnbocsánatra, ami által üdvösségre juthat. Az utóbbi bemerítés alkalmával Isten elvégezte benne a bemerítés parancsa iránti engedelmesség szükségességét, és a gyülekezethez való csatlakozás fontosságát is. A bemerítési ünnepélyen Pardi Félix zilahi lelkipásztor az Ef 6,10 alapján hirdette Isten ígétjét; a bemerítést a helyi lelkipásztor végezte. Az Úr áldja és tartsa meg az új tagokat, látogassa meg családtagjaikat, gyülekezetünket és községünk népét megtérő, újjászületett és Istennek engedelmeskedő emberekkel. Mindenért Istent illeti a dicsőség! A képen láthatók balról jobbra: Kiss Zoltán lp., Vadas Ilus, Vadas Zoltán, Dimény Miklós előljáró, és Pardi Félix lp., **(K.Z.)**

A fotón balról jobbra: Püsök Dániel, Balázs Csaba, Raina Henrietta, Zámbo Tímea és Zámbo Szabolcs és Raina Ottó.

Négy fiatal fehér ruhás vallotta Megváltójának Jézus Krisztust és követték az ő példáját a víz hullámaiban augusztus 3-án **TORDÁN**. Ígét hirdetett Püsök Dániel torontói lelkipásztor a Mt 3:13-17 alapján, a bemerítést Rajna Ottó helyi lelkipásztor végezte. Az ünnepséget követően az ünneplő sokaság együtt ebédelt a tordai imaháznál, így ápolva a közösséget és a szeretetvendégséget. Áldott alkalmunk volt. Az ígét hirdetés néhány fontos gondolata: az alámerítkezés a gyülekezet életében a legszébb ünnep és a fehér ruhás életben az egyik legnagyobb élmény; az alámerítkezés áldozattal jár, alázat nélkül nem szabad bemerítkezni; János engedelmeskedik Jézusnak, Jézus enged az Atyának. Az Úr áldja meg gazdagon az új tagokat! **(Balázs István)**

SZÉKELYUDVARHELY – Június 8-án hárman tettek bizonyosságot az Úr Jézusról: Benyovszky Csabáné Erika (a fotón balról), Nemes Lehel, Nemes Lehelné Erika. Nagy örömet jelent testvéreink megtérése és bemerítése. Az igét Györgyfi Tóbiás baróti lelkipásztor hirdette (ApCsel 2.), majd Máté Zoltán missziókerületi elnök szólt a népes gyülekezethez. Az Úr áldást adott erre a napra is, az övé legyen minden dicsőség. *(Budai Lajos Dániel)*

Örömteljes, áldott ünnep volt a **SZILÁGYNAGYFALUI** gyülekezetben augusztus 31-én, amikor hat fehér ruhás tett vallást hitéről és megtéréséről a bemerítésben. Meghívott vendégünk, Borzási Pál lp. hirdette Isten igéjét az 1Kor 9,24-10,13 alapján, nyomatékosan hangsúlyozva: „A tét nagy: vagy mindent megnyerünk, vagy mindent elveszítünk”. A bemerítést Nagy István helyi lelkipásztor végezte. Kézzel az új tagokért a helyi és a vendég lelkipásztor, valamint Kabai János diakónus testvér imádkozott. A képen balról jobbra: Borzási Pál lp., Bányai Tibor, Tóth Alexandra, Kiss Alíz, Kiss Krisztina, Bubela György, Nagy Obed, Nagy István lp. Az Úr áldja meg és tartsa meg kegyelmében az új tagokat, családjaikkal és az egész gyülekezettel együtt! *(Nagy György)*

Újra örömmel volt szeptember 21-én a **NAGYVÁRAD-ROGÉRIUSZI** gyülekezetben. Két fiatal tett bizonyosságot a bemerítés által az Úr Jézus Krisztusról. Többen is köszöntötték őket. Szolgált a Mini Ifi csoport énekkel, majd Kovács Edgár, az Uszakai szabadkeresztény gyülekezet lelkipásztora a Péld 8:17-21 versek alapján bátorította a fehér ruhásokat és mindannyiunkat arra, hogy keressük Istent, hisz ő megtalálható és egy nagyszerű terve van az életünkkel. Az igét Simon József lelkipásztor hirdette az 1Jn 1:5-2:2 alapján; hangsúlyozta, hogy minden embernek szüksége van a bűnbánatra, bűnvallásra a megtéréshez. Az igehirdetést követően a fehér ruhásokat Szabó László, helyi lelkipásztor merítette alá. Jó volt látni a fiatalok arcán azt az örömet, amit csak Istennél lehet megtalálni, és így mi is együtt örültünk velük. Mindannyiunk számára áldás volt ez az alkalom. Dicsőség az Úrnak! *(Mátyás Zsuzsa)*

Fúvószenekepek VI. Találkozója, Nagybánya

Szeptember 20-án 9 órakor, János Csaba lp. testvér imájával elkezdődött a VI. Baptista Fúvóstalálkozó. A program a város közepén levő magyar baptista imaházzal határos középiskola tágas udvarán zajlott.

Bemelegítőként a különböző gyülekezetekből jött zenészek összevont zenekara adta hírül a városnak: a fúvószene lesz a hangadó e szép szeptember végi szombaton. Az időben és jól megszervezett hirdetési kampány eredménye, hogy a vártnál nagyobb számú hallgatóság sereglett össze, s a kezdés után újabb széksorokat kellett állítaniuk a szervezőknek.

A bemutatkozó zenedarab akkordjai után a helybeli gyülekezet nevében a szervezéssel megbízott Mátis Csaba testvér köszöntötte a zenekarok tagjait, hozzátartozóikat és a vendégeket, egyben ismertette az egész napra tervezett programot. Áldáskérő imák után egymást követően külön-külön is zenei hangon mutatkoztak be a következő helységeket képviselő zenekarok: Erked, Magyarremete, Nagyvárada, Kraszna, Kémer, Sarmaság, Sámson-Nádasd, Szalárd, Szamosújvár, Szatmárnémeti, Székelyudvarhely, Szilágybánya, Zilah, Nagybánya.

11 órakor friss kaláccsal, teával szolgálták ki a jelenlevőket. A jó időbeosztással helyet és időt biztosítottak rövid és tartalmas hozzászólásoknak, melyekben arra biztatták a zenészeket s a hallgatóságot, hogy megértsék a kürtök hangja üzenetét, az idők szavát az ige függvényében, e háborúktól is zajos világban. Ezt hangsúlyozták Módi Miklós, Szűcs Sándor, Pardi Félix lp. testvérek, valamint Charles Jones libériai (Afrika) misszionárius lp., aki megjegyezte: „az itt eddig

elhangzott beszédek csak a fordító segítségével értettem, de a zenedarabok hallatán felismertem a nálunk, Afrikában is közismert énekeket és azok szövegén itt, Nagybányán is otthon éreztem magamat.

A délelőtti együttlét befejező mozzanataként Dimény Sándor karnagy, János Csaba lp. és Mátis Csaba testvérek felmérték és értékelték a délelőtti szolgálatokat és kiosztották a zenekaroknak ajándékozott emléklapokat.

Egyórás ebédszünet után, d.u. 3 órakor a közel 400 zenész és a mellettük hűségesen kitartó érdeklődők a város régi Főterén (Millenium) gyülekeztek, ahol a „Főtérfesztivál – Magyar Napok” a második napjánál tartott. A tere bevonuló menetoszlopot a Sámson-Nádasd gyülekezet zenészei vezették és zenéltek, amíg mindenki helyet foglalt a feldíszített téren. Itt a színpadról a helybeli lelkipásztor, János Csaba tv. üdvözölte a jelenlevőket, a várost, megköszönve a vezetőségnek a lehetőséget.

A Nagyzenekar szolgálata után Kiss Lehel lp. rövid és tartalmas igeszólása hangzott el a téren összegyűlte felé. A szervezők tájékozottságát bizonyította az is, hogy a kiosztott szövegeket együtt énekelhették a zeneszólamokkal. A jól ismert katolikus ének: „Jézus, világ Megváltója”, majd a protestáns: „Jézus Krisztus él, sírja nem zárja már” szövegei töltötték be a teret, Nagybánya központját. Így

nem csak élvezői, de résztvevői is lehettek mindannak, ami akkor és ott történt. Valaki meg is jegyezte: „Nézd csak, mennyi köztük a fiatal; és lányok, fiatalasszonyok is zenélnek, ez igen!”

Az „Európa himnusz” hangjainak elcsendesedése után a jó hangulat hatása alatt széledtek szét a helybeliek és készülődtek hazafele a távolról jött zenészek is.

A csendes pillanatokot kihasználva, egy platánfa árnyékába húzódva kérdeztem Dimény Sándor (szül. 1942) krasznai veterán karnagyot, miként vélekedik a fúvószene-kultúra jelenlegi helyzetéről, hogy kezdődött?

– Úgy tudjuk, ön az ötletgazdája e találkozó-sorozatnak.

– Köszönöm a megtisztelő kérdést, de az igazság az, hogy több lelkipásztorral és karvezetővel való tanácskozás, mérlegelés után került sor 2008-ban Krasznán az első „próba” találkozóra. A résztvevők lelkesedését látva léptünk aztán tovább. Minden együttlétünk egyben tapasztalatcserére is, tanulunk egymástól, hogy minden szépen, jó rendben történjen, kellemes legyen a zene a fülnek, szívnek s szolgálja az Úr dicsőségét.

– Több zenekarban szép számmal zenélnek lányok-asszonyok és gyerekzenészek színesítik a férfiak sorait. Az egyik kisdobosra rá is kérdeztem: ki vagy te és honnan jöttél? „Bántó József vagyok, 10 éves és Szilágysámsónból jöttem” (folyt. a 11. oldalon)

A zenekarok elhelyezkedése délelőtt az iskola udvarán (fent, a kép bal sarkában látható a nagybányai magyar baptista imaház is).

100 éve alakult meg a szalárdi gyülekezet énekkara

A szalárdi énekkar tagjai 2011-ben, a gyülekezet 120 éves jubileumán.

Kornya Mihály először 1886-ban jött Szalárdra, hogy az élet beszédét hirdesse, de akkor zárt szívekre és ajtókra talált. Csak öt év múltán tért vissza a faluba, amikor a kegyelem ígését és úttörő munkáját az Úr gazdagon megáldotta. Így hát 1891. november 12-én nagyszámú nép előtt a Berettyó folyóban újszövetségi bemerítésben részesült Kornya testvér által a szalárdi gyülekezet első 12 tagja, és megalakult a baptista gyülekezet.

Áldásokban gazdag időszak következett, évente tartottak bemerítést, a gyülekezet taglétszáma 1897-ig összesen 83 személy. A gyülekezeti összejöveteleket hat éven át egy barátkozó család, Ilyés Lajos házában tartották. A faluban lévő sok más házhoz hasonlóan nádfedelű ház volt ez is, de volt benne egy az átlagosnál jóval nagyobb meretű szoba.

Az összejöveteleken az 1893-ban kiadott *Kis Zsoltár-t* és az 1896-ban megjelent *Sion Énekei* c. énekeskönyveket használták. A megnövekedett taglétszám miatt a hely ekkor már igen szűkös volt. A testvériség elhatározza, hogy imaházat építenek. Pál Sándor tv. ajándékozott a célra egy üres telket, 1896-ban elkezdtek az imaházépítést és egy év alatt be is fejezték, 1897-ben tartották a megnyitó ünnepélyt.

1894-ben a missziós területet felosztották, Kornya Mihály vezetésével megalakult a bihariórszei körzet, ide tartozott Szalárd is, prédikátornak Bozsódi Zsigmondot választották. 1904. végéig a Kornya testvér által bemerítették száma elérte a 113-at.

1904-ben a faluban tűzvész pusztított, a gyülekezet tagjai közül hat családnak a háza leégett. Az anyagi károk ellenére a gyülekezet nemsokára egy harmóniumot vásárolt, kerültek alkalmas testvérek is, akik megtanultak rajta játszani. A hangszeres kíséret előrelépést jelentett a közösségi éneklésben.

1906-ban komoly anyagi áldozatok árán, az erdélyi magyar baptista gyülekezetek közül elsőik között, orgonát vásároltak – Soukenik János orgonaeépítő mestertől. Elsőként Fodor Gyula helyi református kántortanító örvendeztette meg orgonajátékával a közösséget, majd a fiatalokat is tanítgatta az új hangszer kezelésére.

A gyülekezet régi vágya volt egy énekkar alakítása. Ezt elősegítette az *Evangéliumi Karénekek* c. gyűjtemény megjelenése is 1913-ban.

A következő év január 25-én a testvérek egy csoportja látogatást tett Biharórszei, Kornya Mihály hirdetett ígét az Ézs 55:1-13-ból. Kocsis Imre tv. kérésére a diórszei testvérek másnap ellátogattak Szalárdra, az ígét Kocsis Imre hirdette a Józsué 20:1-13 alapján. A diórszei testvérek egy kis énekkart rögtönöztek, amely Szabó János vezetésével néhány éneket adott elő. Ezt követően a szalárdi testvérek régi óhajuknak egyhangúlag adtak ki-fejezést, hogy kezdje meg szolgálatát náluk is egy énekkar. A karvezető testvérek megválasztása és a szólamok beosztása után meg is alakult az énekkar 37 taggal.

Az énekkar fejlődésnek indult, és szolgált az evangélium hirdetésében és az istendicsőítésben. De a békeidő-

nek hamarosan vége szakadt, kitört az első világháború. Ez kihatással lett a gyülekezetek életére is. Szalárdról, de a többi közösségből is ígéhirdető, orgonista és karvezető testvéreket hívtak be katonának, majd vitték őket a frontra. A gyülekezet növekedése visszaesett, de a fejlődés azért nem állt meg a világháború éve alatt sem.

A háborús évek egy másik szomorú eseménye: az orgona sípjait 1914-ben hadi célokra elvitték, így az hosszú évekre működésképtelenné vált.

A háborút követő változások miatt szünetelt az énekkar működése. De újraszervezték, amint rendeződtek a körülmények, és azóta megszakítás nélkül szolgálja az Urat.

A 2. világháború idejéből találni az énekkarról feljegyzést. 1943. február 24-én, este hét órai kezdettel a szalárdi magyar baptista gyülekezet a Levente Otthonban, a Hazafias Ünnepeken, gyűjtést rendezett a Vöröskereszt javára. A jótékonyági összejövetelen szolgált a gyülekezet énekkara.

A karmesteri szolgálatot 1940. előtt id. Király András töltötte be, 1940-1947. között id. Cséki János, 1947-1975. között id. Elek Gyula.

1975-1987 között hárman álltak az énekkar élén: id. Elek Gyula, ifj. Elek Gyula és Elek Béla.

1987-ben az énekkar vezető karmestere Elek Béla testvér lett, aki napjainkban is lányával, Elek Emiliával együtt végzi ezt a szolgálatot.

Az énekkarnak jelenleg negyven tagja van. Mindenért egyedül Istené legyen a dicsőség!

KELEMEN SÁNDOR TOMI

A BMÁ-val jelzett épület története

85 évvel ezelőtt, 1929. november 13-án adták át rendeltetésének az új Baptista Menedék és Árvaházat. Jelenleg itt működnek a Szövetség irodái és a Szeretet szerkesztőség is.

BMÁ – ez a három betű ékesíti Nagyváradon, a Gen. M. Berthelot utca 5 szám alatti ház homlokzatát, amelyek jelentése: Baptista Menedék és Árvaház.

A magyarországi baptista vezetők 1917-ben elhatározták, hogy két részre osztják a misszióterületet: a Tisza folyó jobb oldaláig terjedő részt a budapesti hitközséghez tartozónak tekintik, míg a folyó bal partjától – Erdéllyel és a Bánsággal együtt – az 1917-ben megalakult nagyváradai Hitközséghez csatolják.

A budapesti Hitközség területén maradt a kiskőrösi menház, míg a hajdúböszörményi menház Nagyváradhoz tartozott (Trianon után visszakerült a budapesti hitközséghez.)

Gyülekezetünk vezetőségét ettől kezdve komolyan foglalkoztatta egy helybeli menedék-és árvaház felépítésének gondolata, amelyet közöltek is a Szövetség vezetőségével. 1922. június 14-én, a Nagyváradon megtartott nagybizottsági Végrehajtó Tanács jóváhagyta, hogy a gyülekezet szomszédságában, a már azelőtt megvásárolt területen építsék fel a menházat.

Megindult a gyűjtés. Gyülekezetünkben, az egész országból, sőt külföldről is jöttek a szeretetből fakadó pénzbeli segítség. Például Paducz Ferenc és neje, Csókos Mária amerikai házaspár háromezer dollárt küldött. Palládi Viktor kőröstopai földbirtokos, valamint Gyarmati Teréz vagyonukat a nagyváradai Baptista Hitközségre hagyatkozták. Közben az építkezési anyagok árai rohamosan emelkedtek, emiatt a vezetőség elállt az építkezéstől és úgy döntött, vásárol egy, a célnak megfelelő ingatlant.

A Ritoók Zsigmond utca 17. szám alatti házat vették meg, amelyben 1925. február 25-én megnyitották az *Irgalmas Samaritanus* baptista menedék és árvaházat. A 18 szobában, melyeket Darabont Gyula, ifj. Bordás István, Balk György, Jelics György, nagyváradai 1. sz., a bihariószegi, valamint mezőtelki gyülekezetek, s nem utolsósorban külföldi testvérek rendeztek be, talált menedékre az első hét irgalomra szoruló testvér. A gondnok Szabó Sándor volt, a Romániai Baptista Szövetség magyar osztályának elnöke.

Az épületben négy évet töltött baptista menedék és árvaházunk. És amint a körülmények megengedték, megkezdődtek a saját területünkön az új árvaház építésének munkálatai.

A régi épület eladása után 5 hónapnyi komoly munka eredményeképpen a Lakatos utca 5. sz. (később Engels, jelenleg Gen. H.M. Berthelot) alatt 1929. november 13-án átadták rendeltetésének az új *Baptista Menedék és Árvaházat*.

Az új árvaház egyemeletes, maszszív épület, 9 nagy, utcára néző ablakkal, két emeleti erkéllyel. A kapubejárat fölötti középső mezőben három betű szimbolizálja az épület rendeltetését: *BMA*. Az épületet Rác és Fenessy építésszek terveztek és építették, Darabont Gyula hitközségi elnöksége alatt. Az építkezés költségei 2.550.000 lejt tettek ki.

Ifj. Bordás István akkori hitközségi titkár a *Szeretet* lap 1929. november 15-i számában a következőképpen számol be a megnyitó ünnepségről: „*Temesvárról és Aradról már a megnyitót megelőző este csoportokban érkeznek a vendégek. Reggel a küldöttek egész sokasága együtt van: Erdélyből, Székelyföldről, Kolozsvárról, Érmellékről, Szilágyságból. Valóban megkapó látvány volt, mintha mindenki megérezte volna, hogy ma a szeretet templomának lesz a felszentelése. Az irgalmasság házána kapui nyílnak meg a vendégek előtt. Mindenki ragyogó*

arccal készült ünnepelni”. A megnyitó ünnepség este a zsúfolásig megtelt nagy kápolnában folytatódott.

Páth János testvér gondnoksága alatt működött az intézmény – alig három évig. Az 1930-as évek elején a gyülekezeti belső harcok, a világgazdasági válság és a Szövetség eladósodása következtében – a baptisták nyomdaja után – 1931. november 7-én a vezetőség megszavazza a menedékház eladását: 1932-ben, a Lakatos utcai menedékházunk 1,550.000 lejért kelt el, vagy inkább lett áldozat. Az új tulajdonos lakosztályokra felosztva használta tovább az épületet.

Mint ahogy közismert, a 2. világháború után Románia is, több kelet-európai országgal együtt szovjet megszállás alá került, és kezdetét vette a kommunista rendszer kiépítése, hívó életünkre a megszorítások sötét fellege borult, a magyar baptista szövetség is megszűnt. Viszont meg-

maradtak a hitközségek, és a nagyváradai gyülekezetben elnémultak a testvérharcok. Már '40-től új lelkipásztorunk volt, a néhai Bokor Barnabás. És a vezetőségnek egy új gondja volt, a hajdani menedék és árvaház épületének visszavásárlása, ami 1949-ben, 17 év után meg is történt. A vételár egészét nem tudta a magyar Hitközség kifizetni, annak 20 %-át Vass Sándor, a nagyváradai gyülekezet tagja és egykori előjárója fedezte. Ennek fejében a Vass család 1950-ben

⇒ elfoglalta az egyik lakást. Egy másikba, 1949-ben, a Bokor család költözött be. A kommunizmus idején egy lakrész szolgálati lakás volt, a többiben városi polgárok laktak. (A Bokor család a '90-es évek közepéig lakott itt, helyükbe majd Kovács Gyula lp., a szövetség akkori gazdasági alelnöke költözött.)

A rendszerváltás után megkezdődött a lakók fokozatos kitelepítése és a lakosztályok felhasználása Szövetségünk céljaira. Így helyet kaptak a szövetségi irodák, a Szeretet és a Mustármag szerkesztősége, vendégszobák, később a Levéltár és a Teo-

lógia. 1991-ben gyülekezetünk megvásárolta a Menedékház 20 %-át a Vass családtól lelkipásztori szolgálati lakás céljára. ('93-ban a szövetség akkori elnöke Veress Ernő tv. költözött családjával ide. '93 októberében a frissen megalakult Betlehem óvoda egy felszabadult lakrészbe költözik, majd később még egyet elfoglalt. '98-ban Giorgiov Adrián lp. vette át Veress testvéréktől a szolgálati lakást.)

2007-ben a gyülekezet eladta a szolgálati lakrészét a Szövetségnek, így a hajdani Baptista Menedék és Árvaház épülete újból 100 %-ban a romániai magyar baptisták szöv-

ségének tulajdonába ment át.

Röviden ennyi a Baptista Menedék és Árvaház épületének története. Menedékházként valójában csak három évig nyújtott otthont, mégis méltó mennyei Atyánk a hálára elődeink áldozatáért, és napjaink úttörőinek szolgálatait.

Legyen ez a ház továbbra is a Békesség szimbóluma, a rászorultak Menedéke, hogy írithessük Áhítattal a múltért és jelenért a hálaadás poharát.

ANTAL FERENC
a Nagyvárad 1. sz. gyül. tagja,
és a Szeretet korábbi szerkesztője

Fúvószenekarok VI. Találkozója, Nagybánya

(folyt. a 8. oldalról) mondta bátran. Mit szól ehhez Dimény Sándor testvér, aki sokat látott, hallott?

– Meghatódva, örömmel látom, hogy a vallásszabadságot kihasználva, mind több iskoláskorú lány és fiú, felmenőik példáját követve, sorakozik fel szüleik, nagyszüleik mellett gyülekezeteink zenekaraiban. Ők képezik a váltáshoz szükséges „aranytartalekot”. Fiatalok nélkül a zenekarokat a lemorzsolódás veszélye fenyegeti. Reméljük, még többen is lesznek, hála érte a jó Atyának és az őket megértő, biztató szülőknek, nagyszülőknek.

A mellettünk ülő székelyudvarhelyi Kelemen Sándor karmesternek is ugyanez a véleménye.

– Az öregedéssel és elvándorlással járó apadást csak az új generáció pótolhatja. Sok fáradtsággal, lemondással jár naprakészen lenni, a szétágazó meghívásoknak eleget tenni, hiszen Székelyföldön csak a mi zenekarunkra lehet számítani jelenleg. Nemes

elhívás ez, „de mindenre van erőm a Krisztusban”.

Módi Miklós lp. testvért egyfajta értékelésre kértem meg.

– Úgy tudom, jelen volt minden eddigi találkozón.

– Majdnem mindegyiken, ugyanis nagyon szeretem a fúvószenét. Azt tapasztalom, hogy évről évre fejlődnek a zenekarok. Egyre színesebb a repertoár is. Ugyanezt tapasztalom a szervezés terén is. A nagybányai testvérek egy különös szint hoztak ebbe a találkozó-sorozatba. Csupán két dolgot említenék meg:

1. A város két különböző helyén, nagyszámú hallgatóság előtt, többszáz ülőhelyet biztosítva, az előírt programot percnyi pontossággal betartva, a legnagyobb rendben s ékesen zajlott le minden.

2. Az előzőkhöz képest sokkal kevesebb volt a prózai rész, de annál több a lelki töltete. Szívem szerint ezt a fajta szervezést ajánlanám a követ-

kező találkozók megrendezőinek.

Köztudott, hogy a múlt század elején voltak gondok a Partiumban létesült gyülekezetek esetében, ahol a hatóság tiltotta a nyílt téren való zenélést. De mentek, ahogy tudtak, s zenélték a kedves éneket: „Hóféhér zászló fennen lobogjon... Fel ifjúság, harsog a kürt!” Legyen ez a mi jelszavunk is a sok kihívásokkal teli XXI. században is.

KASZTA ISTVÁN

Egy elkésett megtiszteltetésben van részünk nekünk, nagybányaiaknak. Nem tudom, van-e Erdélyben, sőt,

Romániában még egy olyan helység, ahol a fúvószenének olyan gazdag múltja lenne, mint Nagybanjának. Az első bányász zenekar 1873-ban alakul.

1955-ben a város határain belül már három zenekar, a bányamedencében (30 km-es körzetben) hét zenekar működik. És mi közülük mindehhez a baptistáknak?

Az, hogy 1950-től a rendszerváltásig 31 baptista zenész gyarapította ezeket a zenekarokat. Jelenleg városunkban két fúvószenekar működik: ezek közül az egyik a magyar baptista gyülekezet zenekara. (Részlet Mátis Csaba megnyitó beszédéből)

Délután a zenészek a város régi főterén fújtak, a Nagybányai Városnapokkal egy időben.

Isten ajándéka a családom – sáfárkodjak vele!

Péntek este – a város egyik vásárcsarnoka előtt bőszenyás, jellegzetes öltözetben nők állnak, maguk előtt egy-egy veder almával, megszólítanak: „Áldja meg az Úr! Megyünk holnap reggel?” Felkapom a fejem, s röstelkedve, hogy nem ismerem fel őket. „Igen, ha az Úr akarja és élünk, megyünk” – válaszolom. Majd azt is megtudom, hogy az almájuk eladó, ugyanis almaszedésnél dolgoznak, s almában kapják a fizetést. Megdöbbenve hallgatom, s továbbmenve továbbgondolom: egész nap dolgoztak, s ahhoz, hogy este pénzt vihessenek haza, még el kell árulniuk az almát. Nemcsak megszántam őket, hanem egyszerűen igazságtalannak tartottam ezt rájuk nézve. Igen, – közben felismerve őket – másnap együtt konferenciáztunk Ákoson az én kiszolgáltattott, különleges nehézségekkel küszködő nőtestvéreimmel. Azon a szombaton került megrendezésre a XI. Roma Nőkonferencia. Ebből tíz alkalommal volt Ákoson megszervezve, egy alkalommal Nagyváradon.

Szombat reggel, szeptember 20-án, örömmel, lelkesedéssel gyülekeztek több irányból roma testvéreink. Mint később megtudtuk, kb. 20 helységből, 350-400 személy. Az ákosi testvérnők teával, kávéval és kaláccsal fogadták az érkezőket. Imaáhitattal kezdtük a napot, amit a szilágypéri Gyulai Mária és a krasznai Csengettyűs Tünde testvérnők vezettek Mt 15:22-28 és a Fil 4:6-7 igeversek alapján.

Frittmann Lászlóné Magda az „Isten ajándéka a családom” témát az Krón 20:13 alapján vezette fel. Jósafát királyt megtámadta az ellenség, s miután Jósafát az Úrhoz fordult, és Isten meghallotta az imát, Jósafát összehívta a népet, és az egész nép együtt szállt szembe az ellenséggel. A férfiakon kívül ott voltak az asszonyok és a

gyermek is. Együtt volt a család a bajban. Nem oldották meg a szülők előre a problémát, és nem vitték azt készen gyerekeik elé, hanem együtt álltak ki a harcra, s amikor Isten csodálatosan megadta a szabadulást, az a győzelem a gyermekek szeme előtt történt, ami páratlan útravaló az életre. Ez többet jelent minden elméletnél. Mi is harcoljunk együtt gyerekeinkkel a családban, hogy majd együtt örvehdhessünk Istenünk szabadításának!

Ebédre finom krumpli volt pörkölttel az ákosi testvérnők által. Délután Rachel Molitor a *Stichting Cherut* missziós szervezettől – beszélt az emberkereskedelem valós voltáról, ami erősen fenyegeti a romániai roma lányokat is. Az édesanyák lelkére kötötte, hogy vigyázzanak leányaikra különösen akkor, amikor nyugatra mennek munkát keresni.

Frittmann Magda testvérnő szeretettel bátorította roma testvéreinket, hogy sajátítsák el az írást és olvasást, mert így hatékonyabbak lesznek majd a gyerekeik nevelésben is. Papp Lászlóné Erzsébet két testvérnővel együtt egy aktuális jelenetet adtak elő.

A konferenciát igei üzenet meghallgatásával fejeztük be, amivel Charles Jones szolgált, az Amerikai Baptista Gyülekezetek Nemzetközi Missziójának regionális igazgatója, Európa, a Közel-kelet és Libéria számára.

A Szatmárnémetiben megtartott összevont női körnek szeptember 22-én a „Sáfárságom a családommal” volt a témája. Frittmann Lászlóné Magda volt a meghívott vendég, aki ezt a témát az 5 cipő és 2 hal bibliai történet alapján vezette fel. Frittmann Magda testvérnőnk 40 éven át volt mély istenhítű tanítónő Budapesten. Ebben az időben szerzett tapasztalatai-

ból osztott meg velünk. Hogyan valósítsuk meg Isten tervét gyerekeink életében, más szóval hogyan tarisznyáljuk fel őket az életre – ez volt a főgondolat, ami végig vonult az egész estén. Gyermekünket főtárisznyáljuk az életre akkor, amikor (1) munkára neveljük, (2) a hitre neveljük, (3) a szolgálatra neveljük, (4) az alkalmazkodásra neveljük, (5) az önismeretre neveljük. Gyermekünknek kökemény véleménye kell kialakuljon Istenről, az otthonról, a szexualitásról, a munkáról és az élet minden más fontos kérdéséről, hogy amikor kimegy a társadalomba, az ne tudja azt elferdíteni.

Az estét imaáhitattal kezdtük, amit Szűcs Sándorné Tünde és János Csabáné Mónika vezetett. Kiss Zoltánné Jutka testvérnőnk elbúcsúzott egy pár szóban az összevont női körtől, mivel ők most más missziókerületbe költöznek. Ő volt az egyik előmozdítója az összevont női körök szervezésének az elmúlt években.

Az igei üzenetben Szűcs Sándor lelkipásztor testvérünk arról beszélt, hogy be kell fektetnünk az egész életünket a mennyei bankba, ott 100 százalékos a kamat. Bennem tovább fonódott az ige üzenete: sáfárkodjam mindazzal, amim van. Isten minden élethelyzetet, lelkiállapotot, érzelmi érettséget vagy éretlenséget, a többletet és a szükségletet fel tudja használni az Ő dicsőségére.

BORZÁSI ISTVÁNNÉ MÁRTA

Felhívjuk az ifjúságok figyelmét, hogy a korábban meghirdetett Emabisz vezetőség-választás helyszíné Szatmárnémeti. Az időpont változatlanul **2014. november 29.** Bővebb információk: www.emabisz.ro és facebook.com/emabisz

Felejthetetlen, élményekben gazdag hetet töltöttünk a berhényi Öröm táborban, augusztus 18-23 között. Körülbelül ötven fős volt a csoportunk: magyarremeteiek, nagyváradiai (Betlehem), radnótiak, szilágypercseiek, kalotaszentkirályiak és néhányan külföldről. Értékes gondolatok hangzottak el Elekes József és Oláh Lajos lelkipásztorok, valamint Varga Mátyás, Ferkő Attila és más fiatalok szolgálataiban az Identitás, Kalandozás, Életadó érintések, Elhívás, Beépülés és Küldetés témákban. Megtapasztaltuk Istenünk szeretetét és kegyelmét a tanítások, éneklések, szolgálatok, de még a túrázás és a közös játékok alatt is. Az Úr megvizsgált minket és újbóli odaszánásra, megújulásra, vagy meg-

térésre hívott. Jó volt együtt imádkozni, lerakni a terheket a keresztnél és aztán szabadon énekelni az Úrnak új éneket. Egy este ez az üzenet hangzott: „*Kérjétek és adatik néktek, keresetek és találtok, zörgessetek és megnyitattik néktek...*” (Mt 7:7-8). És

ha megtettük a saját lépéseinket, jött Isten és az áldás nem maradt el. Legyen mindenért az Övé a hála és a dicsőség – Szentlelke által munkálkodik bennünk.

TÖRÖK EMESE
Kalotaszentkirály

Isten kegyelméből augusztus 31-szeptember 5. között újból lehetőségünk volt táborozni a helyi fiatalokkal és néhány szilágyosomlyói fiatalal Solyomkőváron. Úgy gondolom, elmondhatom mindnyájunk nevében, hogy áldásos és kellemes hetet töltöttünk az Úrral és együtt.

Napi programunk a következő volt. Reggel 8 órától a csoportvezetők együtt imádkoztunk és beszéltük meg a napi teendőket. 9 órától reggeli, 10 órától közös áhítat, éneklés, majd előadás. 13 órától ebéd, ami után vacsoráig, azaz 19 óráig szabadidő (kézimunka, különböző sporttevékenységek, beszélgetés, pihenés (5 órakor finom uzsonna :), 20 órától evangélizációs alkalmak voltak, amelynek első felében csoportokra felosztva szolgáltunk biztonságtévéssel, énekléssel, jelenettel, majd az igehirdetés következett.

A délelőtti előadások fő témája a Megújulás volt. Ezen belül pedig az Állandó reformáció; Ige, imádság és biztonságtétel; Engedelmesség; Tisztaság és szentség; A Szentlélek uralma és Az Úrnak való szolgálat témáit bontották ki és tették még világosabbá előttünk az előadók az Úr segítségével. A délelőtti előadásokat és az esti evangélizációt a következő testvérek végezték: Dimény Attila (Gedera, Izrael), Kiss Zoltán és Judit (Kraszna), Simon József (Nagyvárad), Borzási Pál (Lóna), Szabó László (Nagyvárad-Rogériusz) és Szekrényes Pál (Somlyó) testvérek.

Végül két gondolatot szeretnék megosztani abból, amit többek között megérttem és szükségesnek látok a magunk számára: 1) A generációs problémák, vagyis mit kell tegyünk, hogy az idősek elfogadjanak? Legyen példa a beszédben, magaviseletben,

szeretletben, lélekben, hitben és tisztaságban. (1Tim 4,12) Mindezekhez elengedhetetlenül szükségem van engedelmességre. A kérdést fordítva is feltehetjük: mit tegyenek az idősek, hogy a fiatalok befogadják? A válasz ugyanaz. 2) Ne ítélkezzek! Mert nem vagyok jobb a másik embernél és legtöbb esetben nem is tudok eleget a másik emberről ahhoz, hogy elítéljem és jogom sincs rá. (Jn 12,47)

Hálások vagyunk ezekért az alkalmakért. Szeretnénk, hogy Isten ígéje maradjon meg szíveinkben, ami napról napra megeleveníti és frissen tartja lelki életünket, hogy Jézus földre jövetelét megértve, az ígéssel összhangban örömmel legyünk készek szolgálni Őt neki tetsző módon, engedelmeskedve, szentségben, tisztaságban – a Szentlélek uralma és vezétele alatt.

SZÜCS ANIKÓ, Kraszna

Fazekas Antalné Erzsébet

testvérnőnkét férje halála után néhány hónappal az Úr elhívta a mennyei hazába. Rövid földi szenvedés után, életének 80-ik esztendőjében érte a hazahívó szó. Testvérnőnk közel 66 esztendő jár Istent útján. Férje számára hasznos segítség volt a lelki munkában Kémeren és majd később Nagyváradon is. „Aktívan végezte a beteglátogatást, a ráutaltak látogatását, és azokat a jó cselekedeteket, amelyek előre el vannak készítve” (Fazekas Antal). Sokszor késő este aggódva várta haza férjét a lelki szolgálatból, de mindig csodálatosan megtapasztalták Istent oltalmát és segítségét. Amikor férje fizikai gyengesége miatt gondozásra szorult, hűségesen kitartott mellette. Támasza volt a nyomorúságban, ápolta és szerette. A gyászistentiszteleten Simon József és Szabó László, a Rogériuszi Baptista Gyülekezet lelkipásztora hirdették Istent vigasztaló, bátorító és felemelő üzenetét. A belvárosi és rogériuszi gyülekezetből összeállt kis énekkar dicsérte az Urat Borbély Ferenc karmester vezetésével. Pál apostol szavaival, a 2Kor 1-ből szeretnénk vigasztalást kívánni a gyászoló családnak: „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket. Mert amilyen bősséggel részünk van a Krisztus szenvedéseiben, Krisztus által olyan bősséges a mi vigasztalásunk is”. **Szabó László** lp.

Vura Erzsébet 81 évet élt – az Úr kegyelméből. Köröstárkányban született 1932. augusztus 23-án. Paptamásiba jött férjhez, Tar Sándorhoz. Négy gyermekkel áldotta meg őket Úr. Három éve megözvegyült, az utolsó két esztendőt a magyarországi Hernádon töltötte leánya, Tar Ibolya és veje, Pálóczi János, valamint unokája, Pálóczi Dániel lakásában. Két hétig tüdőgyulladásban szenvedett, amit már nem tudott legyőzni szervezete. Május 20-án, a hernádi temetőben helyezték végső nyugalomba férje mellé. Az örkényi református lelkész a 23. Zsoltár szavaival méltatta életútját megemlítvén: mint újjászületett, baptista énekkari tag hűséges volt gyülekezetéhez és az Úrhoz, dicsérte az Urat az énekkarban; gyermekeit kemény kézzel nevelte, terelgette az Úr útjára és tanította őket minden munkára, hogy az életben talpon tudjanak maradni. Kívánsága szerint a végső búcsút meghitt, szűk családi körben tartottuk meg. **Pálóczi (Tar) Ibolya**

Szeptember 17-én a Hargita megyei Szentábrahámon az Úr hosszas betegség után, életének 89., házasságának 63. évében hazaszólította **Gidó Mihály** testvért, a szentábrahám-gagyai kis közösség tagját. A szomszédságban élő egyszerű hívő emberektől hallotta meg az ígét fiatalkorában, megtért és Kelemen Sámuel lelkipásztor által 1951-ben Homoródszentmártonban alámerítkezett. Házasságot kötött Mátéffy Erzsébettel, házasságukat az Úr öt gyermekkel és négy unokával áldotta meg, akik Istent kegyelméből mind hitre jutottak. Életének utolsó éveit súlyos betegen töltötte, ez idő alatt különösen Jolán lánya vállalta önzetlenül édesapja ápolását.

Virrasztásán Budai Lajos, székelyudvarhelyi lelkipásztor szólt a Zsolt 90:1-12 alapján, kiemelve, hogy életünk menedéke Istent, a bölcsen élő ember számol azzal, hogy földi élete véges. Temetésén Szabó Szilárd, csíkszeredai

lelkipásztor (a körzet ügyintéző pásztor) hirdette a vigasztalás ígét az 1Móz 49:29-50:1 alapján. Rámutatott arra, hogy Jákób áldást hagyott fiaira, Istent kegyelméből volt alkalma rendezni családi életét. Jákób ugyanakkor azt is tudta, hogy helye van fizikailag a földön, de lelkének is helye van a mennyben. A nyitott sírnál Máté Zoltán tv, székely-muzsnai gyülekezeti vén mutatott rá az újjászületés fontosságára az örök élet szempontjából. Úgy a virrasztást, mind a temetési istentiszteletet Budai Lajos lelkipásztor vezette, aki a sírnál is szólt a feltámadás ígét. Szolgált a székelyföldi fűvőszeneke is. Amellett, hogy Istent vigasztalóan szólt hozzánk és figyelmeztetett arra is, hogy egy napon el kell számolnunk életünkkel Előtte, hálások vagyunk azért, hogy élő ígét hallhatták nem hívő szomszédok, rokonok, falustársak. Legyünk mindannyian készen a Vele való találkozásra. **Vékás Benjámin**

Agusztus 30-án, a magyarremetei kápolnánál nagy tömeg gyűlt össze **Lukács Erzsébet Juliánna** temetésére, akit Megváltója 56 éves korában hazahívott. A gyászistentiszteletet Elekes József lp. vezette. Magyarul Bálint Gyula (Mo.), románul Ghiță Mocan és Vladimir Pusztan lelkipásztorok hirdet-

ték Istent ígét, a temető kertben pedig Boros József lp. szolgált. A szolgálatokban fellelhető volt az a gondolat, hogy életünket úgy kell élnünk, hogy szellemi értékeket hagyjunk magunk után. A temetésen a magyarremetei ifjúsági énekkar és a fűvőszeneke szolgált.

Testvérnőnk 16 évesen lépett szövetségre Urával, akit azóta is hűségesen és odaadón szolgált. 35 évnyi házasság után, férje Lukács Sándor és öt gyermekük (Dániel, Ladislau, Sándor, Csilla és Ruben) fájdalommal búcsúztak el, de abban a tudatban, hogy egyszer viszontlátják a szeretett feleséget és édesanyát. A télen súlyos betegséget állapítottak meg nála az orvosok, már csak napokat adtak neki. De az Úr válaszként a sok imára és böjtre, még hét hónappal megajándékozta. Ez alatt hitében megerősödött és megtapasztalta, hogy élete az Úr kezében van. Mikor a betegség újra kezdett eluralkodni a testén, többször is elmondta, hogy menyinyire elfáradt. Az unokájának ekkor tanította meg „A tenger hullámozó vizén” című éneket, amelyik az ő szíve vágját fogalmazza meg: a Megváltójával való találkozást. Az Úr hamar meghallgatta óhaját, és békességgel az arcán vitte magához. A gyászban nekünk az ad erőt és vigasztalást, hogy szeretett testvérnőnk már Megváltónk karjain pihen. **Lukács Csilla**

Gyászjelentések Szilágypercsebenből

Gáspár Margit testvérnő temetésére 2013. október 10-én gyűltünk össze, ahol Borzási István lelkipásztor a Fil 1:21 alapján hirdette, hogy mit jelent az, amikor valakinek az élet Krisztus, és a halál nyereség. Nagy Bálint, református lelkész a Jel 2:18-19 alapján szólt az ígét, amelyhez csatlakozott Nagy F. István is, korábbi lelkipásztor gyülekezetünknek.

Gáspár Margit 1925. február 22-én született egy ötgyerekes család második gyermekeként Percseben. Édesapja, id. Boncidai Márton alig 17 évesen részt vett az első világháborúban. Istent hazahozta őket az isonzó-i csatából, rövid fogság után. Ekkor szembesült addigi életformájával és találkozott Istent elhívó kegyelmével: egy este, hazafelé menve a Felszeg utcai családi ház közelében énekszót hallott. Bement az imádkozó és éneklő kis közösségbe, a baptista gyülekezet

VILÁGIMÁNAPI GYŰJTÉS

A novemberi Baptista Nők Világimánapi gyűjtéseket a következő bankszámlára kérjük átutalni: CONVENTIA BISERICILOR CRESTINE BAPTISTE MAGHIARE DIN ROMANIA – RO18OTPV220000744582RO01, vagy kérjük eljuttatni Nagyváradra, a Szövetség irodájába Szász Erzsébethez, a Nőszövetség pénztárosához „Női imnap” megjelöléssel. Köszönjük! (Budai Evódia)

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel köszönjük a **krasznai cigány baptista imaház** építésére küldött pénzösszegeket: Nagyvárad-belváros 3400 lej, Méra 210, Bihar 1000, Szatmárnémeti 2000, Perecsen 2200, Varsolc 300, Erdőszentgyörgy 250, Szalárd 850, Lóna 630, Lupény 200, Paptamási 600, Nagyvárad-Rogéiusz 700, Goroszló 800, Panit 318, Balla 1100, Berettyószéplak 500, Nagybánya 1000 lej és 50 Euro. A támogatók listáját nem zártuk le, az Úr indításából fakadó utólagos adományokat is hálás szívvel fogadjuk. Minden kedves támogató életére, munkájára mennyei Atyánk gazdag áldását kívánjuk.

A krasznai cigány gyülekezet nevében: Kiss Zoltán lp.

ÁRVAMISSZIÓBA KERESÜNK VEZETŐ MUNKATÁRSAT

A Cigánymisszió Alapítvány árvamissziós tevékenységéhez szakmai igazgató munkatársat keres. A feltételek: szakirányú végzettség (szociális, gazdasági, vagy teológiai képzés, stb.), felsőfokú magyar és román nyelvismeret, lelki elkötelezettség, lelkipásztori ajánlás. A dakogi57@gmail.com email-címre várjuk a jelentkezéseket dec. 20-ig. Kérünk csatolni egy önéletrajzt fényképpel és a motiváció indoklásával!

Nagy méretű, 30X21 cm-es Bibliák kaphatók a szövetségi irodában, ára: 70 lej, tel: 0259 415424, 0735 500007, és a missziókerületi konferenciákon.

Biblia, keresztyén irodalom, naptár, CD: Kovács Zsolt, Str. Corneliu Coposu nr. 11, bloc X11, sc. C, ap. 41. 410445 Oradea. Kovacs Iudit, Str. Lucian Blaga nr. 2, 425100 Beclean, jud. Bistrita-Nasaud. E-mail: zsolti.kovacs@gmail.com Tel: 0724490634 (vodafone), 0743 832 173 (orange).

⇒ alapító tagjai közé, és közöttük maradt haláláig, hűségesen szolgálva az Úrnak. Az 1934-ben épült imaház egyik anyagbeszerző kasszája volt. Felesége Sajtos Ilona soha nem hiányzott az énekkari próbákról, és a karon ülő Margittal együtt énekelt az alt szólamot (ez lehetett a titka a testvérnőnk gazdag énektudásának).

Gáspár Margit 1942. augusztusában merítkezett be Nagyfaluban, Kulcsár István által. 1947-ben kötött házasságot a református vallású Gáspár Istvánnal, akivel példaértékű életet élt. Idejében megegyeztek arról, hogy a születendő leánygyermek az édesanya vallását követik, a fiúk pedig az apa vallásán maradnak. Mindemellett, a fiúgyermek gyakran részt vettek a baptista gyülekezet alkalmain, a vasárnapi iskolában, az énekkórákon. Testvérnőnk gyakran megfordult Szilágy megye baptista gyülekezeteiben, ahol verset mondott, vagy énekelt, és mindenütt voltak leánykori barátnői, akikre szívesen emlékezett. Munka közben a mezőn is énekelt, jókedvvel dolgozott, és rendben tartotta családját, házat, kertjét és önmagát. 2011. őszén jobb oldala lebénult, de Isten látványosan visszahozta őt a „halál árnyékának völgyéből”. Megtanulta bal kézzel ellátni magát, és így főzött, gyomlált, takarított, és betakarított. Éjjel érte a hazahívó szó. Előtte szomszédasszonyainak így nyilatkozott: rendben van a kertem, a házam, most már az Úr Jézust várom! Az Úr pedig eljött érte, és nem hagyta szenvedni. *Emléke legyen áldott!*

Július 31-én **Boncidai Mihály** testvértől vettünk búcsút, aki 1943. október 9-én született népes (nyolcgyermekes, 6 leány és 2 fiú) család tagjaként Szilágypercsenben. Gyermekkorát és fiatal éveit a családi környezetben töltötte, segédkezve a szülőknél a mezőgazdasági teendőkben. Később kőműves szakmát tanult, ami meghatározta tevékenységét egész életében. 1953-ban kötött házasságot Boncidai Irénnel. Isten két leánygyermekkel áldotta meg őket, 56 évet éltek együtt. 2010. január 22-ől özvegységben élt. Felesége elköltözése kihatott betegségére, ami hétről-hétre tapasztalható volt. Testvérünk 1948-ban pecsételte meg megtérését a bemerítésben. Fiatal korától részt vett a gyülekezet tevékenységében. Tagja volt az első fúvószenekarnak, az énekkar basszus szólistája és karvezetője is volt hosszú ideig.

A '60-as évek elején Isten kegyelmének kiadása őt is megragadta, és még inkább elkötelezte magát a szolgálatra. 1967-től imaóra vezetéssel, később igehirdetéssel szolgált, '71-től több éven át gyülekezet vezető, majd jegyző, vagy a pénztárosi teendőket látta el.

Kőművesként több imaház építésénél segédkezett a környéken, sőt Kolozsváron és Marosvásárhelyen is. A Hargita táborban is több hónapon át vezette az építési munkálatokat. Hálások vagyunk a Jó Atyának, mindazért a szeretetért, amit rajta keresztül éreztetett velünk. Hiszszük, lesz boldog viszontlátás! Az igazak emlékezete áldott! (*Borzási István*)

Balaton Zoltánné Koszta Vilma

Hálát adok, hogy egyszer éltem

Már lefelé megyek a hegyről,
Gyorsan, szaporán lefelé.
Meg-megcsap az ős hűvös szele,
Ismerősök mennek elől.
Ők is onnan jönnek, honnan én,
Fent voltunk az élet nagy hegyén.
Tavaszz volt, nyár volt, munka és erő,
Hévítt, szép volt a hegytető.

Most megyünk lassan a tél felé.
Vonatumk onnan visz haza.
Végállomás vár lent a völgyben,
És vár ránk Jézus maga.
Én hálát adok, hogy egyszer éltem,
Hogy dolgoztam és nem henyéltem,
Akartam, tettem, törtem a gátat,
Nem fordítottam a célnak hátat.

Megyünk lefelé, megyünk hazafelé.
A nap hanyatlik, jön az este.
Örömmel van a szívem tele,
Hogy a munkát jó korán kezdte.
Hálát adok az elmúlt életért,
Meváltomat dicsérő versekért.
Magasztalom őt tovább, míg élek,
Míg egyszer hozzá hazaérek.

Hazafelé címmel megjelent Balaton Zoltánné 2. verseskötete. A gyűjtemény kapható a váradi gyülekezet könyvtérterjesztőjénél, vagy Szűcs Tibor kiadónál (0745 364 210).

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A váradi missziókerület 2. Kórustalálkozója

Kezdő közös éneklés – az Emanuel kápolna nagy termének földszinti széksorait megtöltötték a kórustalálkozó énekkari.

Október 4-én, szombat délután, a Nagyváradi Emanuel Baptista Egyetem kápolnájában a Dávid összevont férfikar indította a találkozót, vezényelt Székely András. Utánuk megszólalt a várad-belvárosi gyülekezet vegyeskara, Garai Zsolt és Székely András vezetésével, majd következett Biharpüspöki (karvezető: Farkas Tibor), Tamási (vezényelt: Vura Éva és Tóth Debóra), a belényesi környéki Ászáf-Tinikórus, Mike József lp. vezetésével, Magyarremete (a hét lány és hat fiú alkotta kórust Gergely István vezette), Szalárd (karmester: Elek

Béla), Arad-Belváros (vezényelt: Kiss László, Szűcs Ernő és Szűcs János) és a temesvári gyülekezet énekkara, Juhász Katalin vezetésével.

Közben énekelt a Székely András (tenor 1), Debrenti Balázs (tenor 2), Garai Zsolt (bariton), és Mikló Róbert (basszus) fiúnégyes, valamint meghívottként a krasznai 47 tagú énekkar, Bódizs Béla, Dimény Sándor és Petkes Lőrinc vezetésével. A sort a nagyváradi ének-zenekar zárta, vezényelt Bokor Barnabás karnagy és Borbély Ferenc. A négy órás találkozó végén az énekkarok emléklapot vehettek át.

A 330 énekes és 25 zenész mellett öt igehirdető lelkipásztor is szolgált: Albert István Zsolt, Kovács Gyula, Papp Dezső, Simon András és Szabó László. Részt vett számos hallgató, az énekesek családtagjai és az egyetem diákjai. A tavalyi szalárdi kezdetre épült mostani kórustalálkozót a missziókerület és az Emanuel Egyetem friss partneri kapcsolata folytán sikerült a kitűnő akusztikájú kápolnában rendezni. „Többet kaptunk, mint amennyit vártunk” – mondotta a befejező imában Gere Árpád, a váradi gyülekezet előjárója. *(Szilágyi László)*

GYÉMÁNTMENYEGZŐ – Krasznán **id. Bódizs Sándor** és felesége **Klára** házasságkötésének 60. évfordulójára emlékeztünk augusztus 10-én, a délutáni istentiszteleten. A lelkipásztor az 1Pt 1,3-9-cel köszöntötte az ünneplőket, a múlt áldásairól, a jelen örömeiről és a jövő ígéreteiről szövege. Olga lányuk alkalmi költeménnyel, Sándor fiuk pedig az 5Móz 8,2 és az 1Sám 7,12-vel köszöntötte a szülőket.

Testvéreinket az Úr négy gyermekkel, 11 unokával és 8 dédunokával áldotta meg, akik az ébredés ideje alatt nyertek új életet, ami után aktív részt vállaltak a gyülekezet életében. Sándor testvérünk több ízben is volt a gyülekezet előjárója, '67-től napjainkig felavatott diakónus. Hálásak vagyunk testvéreink életéért, az Úr és egymás iránti hűségükért, mellyel a következő generációnak értékes példát mutattak. Kívánjuk megtartó Istenünk gazdag áldását és őrző kegyelmét további közös életútjukra, hogy célba érve átvehessék a győzteseknek járó mennyi koronát. *(Kiss Zoltán)*